

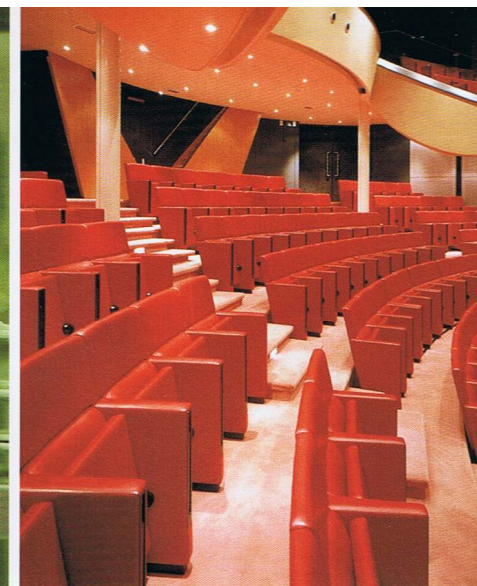
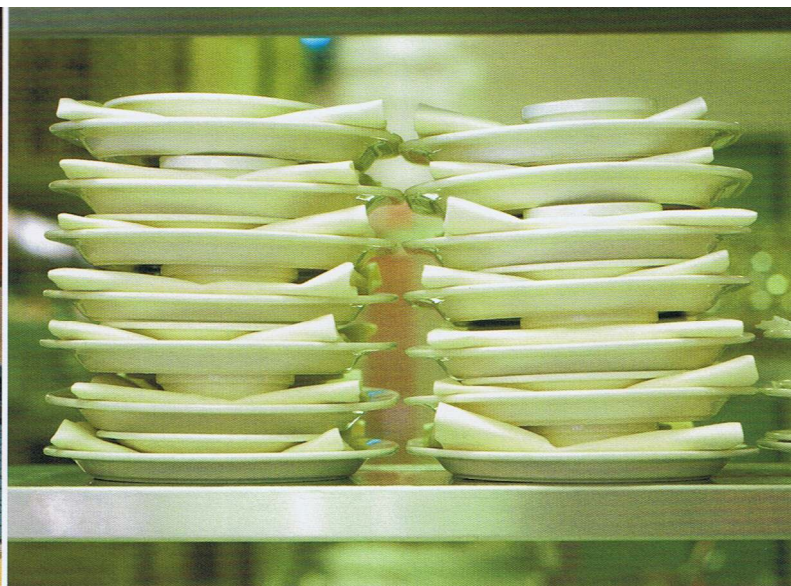
Conferentiecentrum De Sparrenhorst gerestyled na grote brand

Kunst, **kleur** en design

Toen conferentiecentrum De Sparrenhorst in Nunspeet in augustus 2003 voor een groot deel uitbrandde, kwam directeur Els Willemse voor de keus te staan: de boel weer oplappen, sluiten, of de gelegenheid aangrijpen voor een vernieuwingsslag. De eigenaar liet de beslissing aan haar. Willemse, van huis uit bestuurder, was zich in de loop der jaren steeds meer gaan interesseren in kunst, aankleding en inrichting. Ondanks het feit dat ze opleiding noch ervaring had in de projectinrichting, besloot ze daarom van de nood een deugd te maken en de vele ideeën die ze over inrichting had, in de praktijk te brengen. Een en ander heeft geresulteerd in een kleurig 'conference resort' met veel kunst en designelementen, waar de zakelijke gasten zich zo prettig voelen dat ze, sinds die mogelijkheid bestaat, in hun vrije tijd terugkomen om er het weekend door te brengen.

Inmiddels studeert Willemse sinds twee jaar Interieurstyling & Design aan **AcademieVogue** in Amsterdam. Wie met haar door **De Sparrenhorst** loopt, merkt echter al snel dat haar inrichtingskeuzes voor een groot deel vanuit praktijkervaring zijn gemaakt. In de bar staan bijvoorbeeld lange, u-vormige, vaste banken met tamelijk hoge leuning. Weinig flexibel, maar dat is juist de bedoeling. "Een conferentie bestaat meestal uit een groep mensen die elkaar niet zo goed kennen. Deze opstelling stimuleert ze om als groep bij elkaar te gaan zitten. De hoge leuning geven daarbij een beschermd gevoel, zodat ze makkelijker ontspannen." En in tegenstelling tot de publieke ruimtes, waar opvallende kleuren de boven-ton voeren, zijn de kamers zeer bescheiden gekleurd. "Mensen die een hotelkamer binnenkomen, veroorzaken een soort ontploffing. Hun spullen worden overal neergelegd en uitgestald en dat geeft zoveel onrust, dat het interieur zelf rustig moet zijn. Anders wordt het rommelig." De Sparrenhorst-nieuwe-stijl heeft twee restaurants, een Grand Café, een lounge, een bar, 20 zalen, 117 kamers, een theater, een fitness-ruimte, een sauna, een zwembad en een multi-inzetbare overdekte patio. Overal staat en hangt kunst:

altijd origineel en vaak speciaal voor De Sparrenhorst gemaakt. Een gast die een nacht in De Sparrenhorst verblijft, het evaluatieformulier invult en zijn adres achterlaat, (exclusief voor mailings over het hotel) krijgt zelfs een zeefdruk mee naar huis. "Wij waren vroeger puur een conferentiecentrum en gingen in het weekend dicht. Sinds een jaar zijn we ook hotel. We hadden echter geen klantenbestand. Dat kan je wel kopen, maar dan is het vaak vervuild. Wij hebben daarom besloten om op deze manier ons eigen bestand op te bouwen." De opening van het hotel is nogal stormachtig verlopen: "Beautycentrum De Zwaluwhoeve stelde ons eind 2004 voor om de consument gezamenlijk een arrangement aan te bieden. Wij hadden net een hotelvergunning, gingen op het voorstel in en samen zetten we in januari een grote advertentie in de Telegraaf. Het liep echter zo goed, dat we er helemaal niet klaar voor waren. We hadden in ons restaurant bijvoorbeeld geen kleine tafeltjes. Onze eerste gasten hebben dus samen aan grote ronde tafels zitten eten." Daarna heeft Willemse meteen het restaurant gerestyled en een eigen naam en smoel gegeven. Vervolgens zijn de kamers opgeknapt, waarbij er onder meer nieuwe dekbedden en kus-

sens zijn gekomen (van **Ducky Dons**, gevuld met kippendons en zeer populair bij de gasten) en kleine kussentjes voor de sfeer. De gordijnen zijn voorzien van een black-out voering. Hoewel vaak wordt gezegd dat black-outs de mens' biologische klok van slag brengen, omdat er geen licht binnenkomt, heeft **Willemse** deze ervaring niet. "Sterker nog: als er maar een druppeltje licht binnendringt, bijvoorbeeld omdat het gordijn een centimeter boven de vloer hangt, wordt er geklaagd." Op de bedden (boxsprings van **Recor Bedding**) ligt voor elke gast een kimono klaar en een grote badhanddoek, voor bij het zwembad.

Aparte materialen

À-la-carte-restaurant **Oinc!** kreeg twee fuchsia-roze wanden, met panelen met retrobehang. "Die zorgen voor een mooie vlakverdeling. Bovendien kan ik zo makkelijk de sfeer veranderen: ik plak er gewoon een ander behang op." Ook konden

de snoeren van de lampen erachter worden weggewerkt. De raamzijdes zijn bekleed aubergine gordijnen met zwarte en fuchsia floterende draden. "Ik hou heel erg van aparte materialen. En ik denk dat vernieuwend materiaalgebruik in de toekomst steeds belangrijker gaat worden."

Willemse maakt voor de raambekleding en meubelstoffen zo veel mogelijk gebruik van Trevira CS of wol. Als ze in die materialen niet kan vinden wat ze zoekt, laat ze het vlamvertragend finishen. "Voor de stoffering werk ik samen met **Kreikamp Interieurprojecten** in Nijkerk. Zij zijn mijn steun en toeverlaat. Als ik ergens een stof tegenkom die ik mooi vind, zoeken zij iets vergelijkbaars in Trevira CS. En alle praktische adviezen komen ook van hun."

Tapijt

Die adviezen worden niet altijd opgevolgd. Zo zijn de gangen bekleed met paarsbruin tapijt waar je alles op ziet en heeft **Willemse** voor het theater zelfs gekozen voor zachtroze. "Dat paarsbruin is natuurlijk niet praktisch, maar ik vind het nou eenmaal heel erg mooi. Dus dan moeten we maar wat vaker stofzuigen." Het enige nadeel aan het tapijt (van **Toucan-T**) is dat er brandstrepen ontstaan wanneer er met stoelen wordt gesleept.

Alle tapijt wordt eens per jaar gediepreinigd - behalve dat in het theater: dat moet twee keer per jaar en soms vaker. Maar met die behandeling is het zes jaar oude tapijt wel nog steeds mooi. Ook het tapijt in de restaurants (naast Oinc! is er **Dayzz**: een ontbijt-, lunch- en avondrestaurant met een simpeler kaart) gaat al zes jaar mee en ook hier ziet het tapijt (ook van Toucan-T) er nog steeds goed uit. Voor de dagelijkse vlekverwijdering heeft De Sparrenhorst sinds kort zelf een kleine reinigingsmachine (Rica Rica, van **Swapp Sitem** in Italië).

Zware kwaliteit

Voor beide restaurants heeft De Sparrenhorst nu grote en kleine tafels: grote voor doordeweeks en kleine voor in het weekend. De sfeer wordt verder aangepast middels de verlichting, die doordeweeks feller staat en in het weekend wordt gedimd. Het tafellinnen (geleased van Blijcolin) is van een zware kwaliteit - zoals eigenlijk alles. "Het is hier kleurig en modern, maar ik zoek wel altijd naar kwaliteit in materiaal. ▶

Kunst, kleur en design

Dure materialen gaan niet alleen langer mee, maar zijn ook gewoon mooier. En aangezien wij ons toch richten op het midden- tot hoge management, hebben we gasten die een zekere luxe gewend zijn." Zo komen de met rood leer beklede stoelen in het theater van Poltrona Frau, de gordijnen in de zalen van **JAB Anstoetz**, meubelstoffen veelal van **De Ploeg** en de stoelen in de zalen van **Thonet**. "Het belangrijkste aan een stoel, zéker in de zalen, is dat hij goed zit. Dat laat ik dan ook vóór het uiterlijk gaan. Stoelen van Thonet zijn mooi en degelijk. Aangezien het bovendien tijdloze modellen zijn, kunnen we ze eens in de zoveel tijd opnieuw bekleden en dan gaan ze weer jaren mee." Om diezelfde reden zijn de stoelen in Grand Café en Lounge bekleed met losse hoezen. Deze worden eens per jaar gestoomd en ongeveer eens in de drie jaar vervangen.

Voordat zij nieuwe stoelen aanschaft, laat **Willemse** er eerst een aantal mensen van verschillende lengte op zitten, om te kijken of ze voldoende steun hebben bij hun knieën en onder-rug. Ze koopt verder bij voorkeur stoelen met een harde bovenrand: daar pakken mensen de stoel vast en een harde rand voorkomt slijtage en vuil worden van de stof.

Lekkere kleurtjes

Elk (type) publieke ruimte, heeft zijn eigen dominante kleur. De lounge is bijvoorbeeld rood en de sfeer in het Grand Café wordt mede bepaald door de knalblauwe stoeltjes (die overigens eens in de drie jaar van kleur wisselen). Opvallend is het kleurgebruik in de gangen: **Willemse** heeft in elke gang een andere kleur laten domineren, om afwisseling aan te brengen en te zorgen dat men makkelijk de weg vindt. Daarbij wist zij niet dat dit in de ouderenzorg een gebruikelijke manier is om onderscheid aan te brengen.

Ook opvallend zijn de zalen. Een deel van de zalen bevindt zich in het souterrain en krijgt alleen indirect licht via de patio. Willemse heeft hier gekozen voor lichtgroene muren, lichtgroene inbetween, donkerblauwe stoelen en dito tafelrokken (door haarzelf ontworpen: zonder plooi), lichtgroene vloerbedekking met een geel accent (2740P220, **Enia Carpets**), zwart-met-groen-en-oranje tafts met chenillestrepen (Gasparone & Lorenzo van **JAB**) en veelkleurige accessoires. Het gebrek aan daglicht wordt gecompenseerd door het lichte groen en de

accessoires voorkomen dat hetzelfde groen al te overheersend wordt. In de bovengrondse zalen overheersen oranje, rood en blauw.

En ook in de fitness-ruimte bepaalt de kleur de sfeer. Hier zijn de muren lichtblauw geschilderd en de vloer bedekt met blauw artoleum (**Forbo Flooring**). In combinatie met een grote spiegelwand, geeft dit de raamloze ruimte een zeer fris gevoel. "Zo zie je wat voor effect je kan bereiken met een redelijk simpele vloerbedekking en een lekker kleurtje." ◀

